

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET HOF
VAN 3 MEI 1979 ¹

R. Buttner en anderen
tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

Zaak 51/79 R

In zaak 51/79 R,

R. BUTTNER, M. COLIN en G. FASSONE, ambtenaren van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ten deze vertegenwoordigd door V. Biel, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg te diens kantore, Rue des Glacis 18 A,

verzoekers,

tegen

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, ten deze vertegenwoordigd door haar juridisch hoofdadviseur R. Baeyens als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij haar juridisch adviseur M. Cervino, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

betreffende een verzoek om bepaalde voorlopige maatregelen ten einde de verspreiding en het gebruik door de Commissie van een op haar verzoek door de firma P. A. International Consultants Ltd (Pactel) opgesteld studierapport te verhinderen, alsmede verbod van iedere herstructurering van de afdeling „Informatieverwerking”, gevestigd te Luxemburg, voor zover deze zou zijn gebaseerd op dat rapport,

geeft

DE PRESIDENT VAN DE EERSTE KAMER, waarnemend president van het Hof,

de navolgende

¹ — Procestaal: Frans.

BESCHIKKING

De feiten

Met het oog op een nieuwe organisatie van haar informatica-werkzaamheden, die grotendeels zijn toevertrouwd aan de Directoraten-generaal IX (Personeelszaken en Algemeen Beheer) en XIII (Wetenschappelijke en technische informatie en informatiebeheer), heeft de Commissie aan een particuliere firma, „P. A. International Consultants Ltd” (hierna te noemen: Pactel) een studie-opdracht verstrekt, in het bijzonder met betrekking tot het optimaal gebruik van een Siemens computer in het kader van de totstandbrenging van een datatransmissienet, genaamd Euronet.

Een voorlopige versie van dit studierapport, getiteld „Audit of the Siemens computer”, werd op 18 januari 1979 gedistribueerd en vormde op 22 februari 1979 het onderwerp van een bespreking waaraan werd deelgenomen door de ambtenaren belast met de bediening van de computer.

Daar volgens verzoekers bepaalde onderdelen van dat rapport, in het bijzonder de aanbeveling om „met name voor de drie sleutelposities geschikt personeel (suitable staff) te zoeken” (punt 4.6.2), lasterlijke aantijgingen ten aanzien van hun persoon vormden en schade konden toebrengen aan hun loopbaan, hebben zij bij nota van 28 februari 1979 de directeur-generaal van DG XIII en de directeur Personeelszaken en Algemeen Beheer verzocht, hun te bevestigen dat dat rapport „op geen enkele wijze verder zal worden gedistribueerd en gebruikt”. Voorts hebben zij de aangelegenheid op 30 maart 1979 aanhangig gemaakt bij het tot aanstelling bevoegde gezag door middel van een klacht als bedoeld in artikel 90 Ambtenarenstatuut.

Gebruik makend van de in artikel 91, lid 4, Ambtenarenstatuut geboden mogelijkheid hebben verzoekers, zonder het verstrijken van de aan het tot aanstelling bevoegde gezag toegestane antwoordtermijn af te wachten, bij op 2 april 1979 ter griffie ingeschreven verzoekschrift beroep ingesteld bij het Hof van Justitie. Zij verzoeken het Hof te verklaren dat het betwiste rapport „in strijd is met de bepalingen van het Statuut en met de erkende beginselen ter zake van het gerechtvaardigd vertrouwen”, en de Commissie te veroordelen aan ieder van hen een bedrag van één rekeenheid als schadevergoeding te betalen.

Bij afzonderlijke, bij het verzoekschrift gevoegde akte hebben verzoekers een vordering in kort geding aanhangig gemaakt, ten einde a) te doen bevelen dat „de circulatie en verspreiding van het Pactel-rapport zal worden opgeschort”, en b) voorts te doen verklaren dat „aan bedoeld rapport, tot de uitspraak ten principale, generlei gevolg zal worden gegeven en dat het in geen geval grond zal kunnen opleveren voor een herstructurering van de afdeling Informatieverwerking”, zulks met aanhouding van de uitspraak omtrent de kosten.

Bij memorie van 18 april 1979 heeft de Commissie, verweerster, geconcludeerd dat het de president van het Hof behage, bij voorlopige uitspraak de vordering in kort geding niet-ontvankelijk en in elk geval ongegrond te verklaren, met aanhouding van de uitspraak omtrent de kosten.

In rechte

- 1 Ingevolge artikel 83, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof kunnen voorlopige maatregelen bij beschikking in kort geding slechts worden gelast wanneer er omstandigheden bestaan waaruit blijkt van het spoedeisend karakter van het verzoek, en er middelen, zowel feitelijk als rechtens, zijn aangevoerd, op grond waarvan de gevraagde voorlopige maatregel aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomt.
- 2 Ter ondersteuning van hun verzoek voeren verzoekers enkel in algemene termen aan dat de verspreiding van het litigieuze rapport en de eventuele tenuitvoerlegging ervan schadelijk kan zijn voor de toekomstige ontwikkeling van hun loopbaan.
- 3 Het rapport, waarvan de overeenstemming met het Statuut en andere rechtsbeginselen in het beroep ten principale in het geding is, is een intern document, door een particuliere firma opgesteld ter informatie van de Commissie, waarvan de inhoud en de gevolgtrekkingen nog in onderzoek zijn en dat in generlei opzicht bepalend is voor het toekomstig gedrag van de Commissie ten aanzien van de statutaire positie van verzoekers, en van de organisatie of herorganisatie van de diensten waartoe zij behoren.
- 4 Zo gezien kan de bestudering en de verspreiding van het rapport door de Commissie, in afwachting van de uitspraak in het beroep ten principale, verzoekers in geen enkel opzicht ernstige schade toebrengen, zodat de gevraagde maatregel dringend noch gerechtvaardigd voorkomt.
- 5 Het verzoek moet derhalve worden afgewezen.

Kosten

- 6 De uitspraak omtrent de kosten moet in de huidige stand van de procedure worden aangehouden.

DE PRESIDENT VAN DE EERSTE KAMER, waarnemend president van het Hof,
uitspraak doende bij voorraad,
beschikt:

- 1. De vordering in kort geding wordt afgewezen.**
- 2. De uitspraak omtrent de kosten wordt aangehouden.**

Luxemburg, 3 mei 1979.

De griffier
voor deze,

J. A. Pompe
adjunct-griffier

De waarnemend president

J. Mertens de Wilmars
president van de Eerste Kamer